

Fidesco België

Jozef Stallaertstraat 8

1050 Brussel

contact@fidescobelgium.be

www.fidesco-international.org

Thomas en Kerlijn Vermeire-Van Assche**Onze missies:**

Thomas: pastoraal project - school Sainte Marie
Kerlijn: apotheek - dispensarium Saint Gabriel

Bestemming:

Conakry, Guinée (West-Afrika)

Contact:

vermeirethomas@gmail.com

vanassche.kerlijn@gmail.com

Missierapport n°2 – maart 2015

- Wontanara -

Beste familie, vrienden en kennissen,
Beste sponsors,

Ondertussen zijn we al halverwege onze missie, zes maanden zijn voorbij gevlogen. Bij aankomst was alles heel anders en vervreemdend. Maar nu lijkt alles meer een meer 'gewoon', en ergens ontstaat er een zekere routine in de dingen. Ja, zelfs het onverwachte kan verwacht worden. Elke dag beginnen we met het voornemen om het beste van onszelf te geven en de dingen zoveel mogelijk te doen met liefde voor de mensen rondom ons.

Ondanks de vele moeilijkheden die we in ons dagelijks leven ervaren, mogen we ook getuige zijn van vele prachtige momenten. Nu al is het voor ons duidelijk dat deze missie-ervaring ons voorgoed zal bijblijven en veranderen.

Tegelijk zijn we ook dankbaar voor zes maanden van onophoudende steun en mee-beleving van onze sponsors en sympathisanten. Het doet ons merkbaar deugd, en helpt ons zeker vooruit in de moeilijke momenten.

Wontanara! (= "samen staan we sterk" in het Soussou)

Missie van Kerlijn: apotheker in het dispensarium Saint Gabriel

Apotheker zijn in het dispensarium is... ...beschikbaar zijn

De apotheek levert geneesmiddelen rechtstreeks af aan de patiënten, maar zorgt ook voor de bevoorrading van medicatie en medisch materiaal voor de verschillende diensten op het dispensarium.

Als verantwoordelijke ben ik degene die toegang heeft tot de verschillende stockageruimtes, en bijgevolg is de bevoorrading van de diensten deel van mijn dagdagelijkse taak. In principe plaatst elke dienst hun bestelling op een vast moment, maar uiteraard is het niet altijd mogelijk om de exacte noden in te schatten.

Met collega's Kathy en Djenabou in de 'arrière-pharmacie', één van de stockageruimtes.

Hierdoor moet ik de hele dag beschikbaar zijn voor het afleveren van medisch materiaal (vaccinatiespuiten, vitamines voor onze afdeling voor slecht- en ondervoede kinderen, extra verbanden voor wondverzorging enz.). Het menselijk contact dat ik hierdoor heb met het personeel is me heel dierbaar, maar tegelijk betekent dat ook dat je regelmatig gestoord wordt in je andere activiteiten. Wat in het begin ook moeilijk voor me was, is dat men hier niet geleerd heeft om 'alstublieft' te zeggen. Regelmatig hoor ik dus "Kerlijn, gants!" of "Kerlijn, bavette!" door de gang galmen. Tegenwoordig plakken ze ervoor of erna echter ook een "s'il vous plaît", en dan merken ze dat ik hen nog zo graag verder help.

Apotheker zijn in het dispensarium is... ...controleren

Zoals al vermeld in ons eerste missierapport, vormt de apotheek één van de belangrijkste uitgavenposten van Saint Gabriel. Daarnaast is het correcte gebruik van medicatie uiteraard ook fundamenteel voor de goede werking van het dispensarium. Eén van mijn taken is dan ook het nauwgezet opvolgen van het gebruik van medicatie en medisch materiaal. In het totaal zijn er bijna 200 referenties beschikbaar in de stock. Voor al deze producten moet allereerst het binnenkomen (via giften, lokale aankopen of tweejaarlijkse bestelling bij IDA) opgevolgd worden. Daarnaast is vooral de nauwgezette opvolging van het verbruik - en een kritische kijk erop - erg belangrijk.

Het voornaamst instrument hiertoe is de maandelijkse inventaris. Een groot werk dat heel erg nuttig blijkt. Enerzijds kan ik zo opvolgen of het werkelijke verbruik overeenkomt met de 'theoretische sortie' van de geneesmiddelen uit de stock. Anderzijds laat het me toe om 'overconsumptie' of potentiële 'stockbreuken' te detecteren.

Daarnaast moet er ook gecontroleerd worden bij het herverpakken van de geneesmiddelen in de kleine hoorntjes. Iedereen kan wel eens een Dafalgan gebruiken, maar de bedoeling is weldegelijk dat de medicatie bij de patiënten van het dispensarium terechtkomen ;-).

Het herverpakken van de geneesmiddelen in hoorntjes

Apotheker zijn in het dispensarium is... ...anticiperen

Met slechts twee jaarlijkse leveringen via IDA (International Dispensary Association), onze Nederlandse fabrikant, is het een grote uitdaging om te anticiperen op het verbruik. Lokale aankoop van geneesmiddelen proberen we zoveel mogelijk te vermijden, aangezien de kwalitatieve geneesmiddelen hier minstens 30 à 40 % duurder zijn dan die bij IDA.

In april werd dé grote bestelling van geneesmiddelen en medisch materiaal geplaatst. Hierbij moet er rekening gehouden worden met het maandelijkse verbruik, maar daarnaast spelen nog heel wat andere factoren mee. Zo heeft de ebola-epidemie als gevolg dat er minder mensen naar gezondheidscentra durven gaan, en ook frequente politieke manifestaties in Conakry zorgen ervoor dat minder mensen de straat opkomen. Daarnaast is er natuurlijk ook het seizoengebonden verbruik van bepaalde geneesmiddelen, of kunnen onverwachte epidemieën de vraag naar bepaalde geneesmiddelen enorm doen stijgen.

Afhankelijk van het geneesmiddelenverbruik van de voorbije maand werk ik – samen met Dr. Cécile (onze Guineaanse hoofdarts) en Dr. Pauline (medevrijwilligster en dokter) – telkens een actieplan uit voor de komende maand. In functie van het risico op stockbreuk of overconsumptie zijn verschillende acties mogelijk: substitutie van bepaalde geneesmiddelen (soms kunnen geneesmiddelen vervangen worden door andere van een zelfde klasse), limiteren van bepaalde voorschriften, of toch eventueel een lokale aankoop overwegen. Om overconsumptie te vermijden is het vooral belangrijk om de voorschrijvende verpleegkundigen ('de consultants') te sensibiliseren en goed te informeren over wat wel en niet rationeel voorschrijfgedrag is.

Vorming als meerwaarde op Saint Gabriel

Als dispensarium proberen we een meerwaarde te creëren via de kwalitatieve vorming die we onze werknemers bieden. Het loon dat we op Saint Gabriel kunnen bieden is "modeste mais correct", maar ligt een stuk lager dan in een privé-gezondheidspost. Als Guineaan werken in Saint Gabriel is steeds een bewuste keuze: iets minder verdienen, maar dan wel werken in een dispensarium zonder corruptie, met een uitstekende reputatie en kwalitatieve vorming.

Kerlijn geeft een vorming aan het personeel.

Elk jaar wordt er een 'vormingsprogramma' opgesteld, met heel uiteenlopende onderwerpen. Het kan gaan over zeer medische thema's, maar evengoed over het belang van een warm onthaal en een goede patiënt-zorgrelatie. Met het team Fidesco-vrijwilligers staan we in voor de organisatie van deze vormingssessies. Het is écht fijn om te zien dat onze werknemers appreciëren om dingen bij te leren. Na elke vorming hebben ze steeds een hele reeks vragen klaar.

Kwalitatieve geneesmiddelen

Eind april gaf ik een vorming over 'vervalste geneesmiddelen'. Guinee is één van de landen die erg getroffen wordt door deze problematiek. Afhankelijk van de regio nemen de vervalste producten 30 tot 60% van de geneesmiddelenmarkt in. Zelfs voor onze werknemers was het een verrassing dat ze beter niet zomaar geneesmiddelen op de markt kopen, maar bij voorkeur in een

apotheek. Sensibilisering hierrond is dan ook enorm belangrijk, en begint bij het gezondheidspersoneel.

Op het dispensarium zijn we dan ook oprecht blij met de kwaliteitsvolle geneesmiddelen die we aan onze patiënten kunnen aanbieden. Tot ver buiten Conakry is Saint Gabriel gekend: « les soins sont excellents et les médicaments marchent bien ».

'Genees'middelen op de markt van Matoto.

Missie van Thomas: pastoraal project uitbouwen in de school Sainte Marie

Een bewogen route

Sinds de langverwachte start van het schooljaar in januari is alles aan een razend tempo aan het rollen gegaan. De lessen lopen op een ongekend hoog ritme verder, en dus ook voor mij op de 'aumônerie' (de plaats waar we veel van onze activiteiten organiseren en waar ook mijn bureau staat) is het alle hens aan dek. Verbazend om te zien hoe de leerlingen - ondanks het verschroeiende tempo van de lessen - toch blijven hun speeltijd en middagpauze 'opofferen' om deel te nemen aan onze activiteiten. Het gebrek aan tijd en ruimte voor andere momenten waarin we nieuwe projecten op kunnen starten blijft een grote uitdaging.

Tegelijkertijd zijn er ook andere limiterende factoren voor mijn missie. Allereerst zijn er sinds maart regelmatig politieke manifestaties in Conakry. Omdat deze heel vaak een gewelddadig verloop kennen kan ik op die dagen niet naar Sainte Marie. Op dergelijke dagen ga ik dan noodgedwongen in het dispensarium gaan werken, omdat we voor deze verplaatsing de grote verkeersassen en de onrustige wijken van de stad kunnen vermijden.

Ten tweede speelde mijn gezondheid me ook regelmatig parten: een mogelijke Lyme-besmetting die nog dateert van in België, een bacterie-ziekte en een parasiet in

januari/februari, verschillende weken maag- en darmproblemen in april/mei samen met een nieuwe parasitaire besmetting. Dit alles heeft gezorgd voor een gewichtsverlies van 12 kg en een hele intense vermoeidheid, waardoor ik verschillende keren een rustdag moest nemen en niet naar school kon. Ondertussen gaat het terug de goede richting uit, maar dit alles zorgde ervoor dat ik niet steeds de volle honderd procent vooruit kon gaan in mijn werk.

Ondanks deze moeilijkheden mag ik samen met mijn collega René toch al terugkijken op heel wat moois in mijn missie.

Muziek

In ons eerste missierapport vermeldde ik al hoe graag de leerlingen zingen. Ze doen dit steeds uit volle borst en met volledige overgave: werkelijk fantastisch om te zien! Eén van mijn eerste 'projectjes' was dan ook om een kleine liedbundel samen te stellen, om te gebruiken bij het koor, gebedsmomenten en andere animaties. Tijdens de koorrepetities leer ik hen regelmatig een nieuw lied uit ons liedbundeltje aan. Met een selectie van ongeveer dertig liederen gingen we aan de slag, maar binnenkort zijn alle liederen aangeleerd en dus zullen we onze liedbundel moeten uitbreiden.

Het aanleren van een nieuw lied wordt steeds op veel enthousiasme onthaald.

Het is echt fijn om te zien hoe de leerlingen deze liederen met het volle hart zingen. Bij aankomst op school 's ochtends ga ik altijd even langs de kapel. Steeds zijn er ook enkele leerlingen die even de kapel binnen komen voor een korte tijd van gebed. Het was dan ook leuk om op een morgen een groepje leerlingen te horen die de door mij aangeleerde liedjes gebruikten tijdens hun persoonlijk gebed.

Project "éducation à la paix"

Het pastoraal project op Sainte Marie is dankzij mijn voorgangster al goed uitgebouwd. Veel van mijn tijd gaat dus naar het uitbreiden en verbeteren van al bestaande projecten en activiteiten. Een uitzondering hierop is het 'project voor de vrede'.

De directeur van Sainte Marie, frère Remy, vroeg me in februari om een project rond vredeseducatie uit te werken. De directe aanleiding voor dit project zijn de aankomende presidentsverkiezingen van half oktober, die nu al voor veel geweld en onrust in de samenleving zorgen. De situatie is zeer complex, o.a. doordat de politieke partijen gelinkt zijn aan de etnieën.

Hoewel ik vroeger eerder sceptisch wat de impact van vredesactiviteiten en –projecten betreft, heb ik mijn mening in de voorbije maanden helemaal moeten veranderen. Meer en meer groeide het besef dat in dit alles educatie een enorme rol speelt. Veel zaken die voor ons 'logisch' zijn, hebben we ooit geleerd van onze ouders of

leerkrachten. Van kindsbeen af zijn we aangeleerd om "conflicten over koekjes" zonder geweld op te lossen, "respect te hebben voor elk ander kind", "sorry te zeggen" en "om vergeving te vragen" als we iets fout deden. Het resultaat van deze educatie is dat we vreedzaamheid hoog in het vaandel dragen en het toch aanwezige geweld als "foutief" zullen aanduiden.

Na verschillende vergaderingen met de directeur werd dit het ambitieuze doel voor het vredesproject: "opdat alle leerlingen die afstuderen aan Sainte Marie een 'culture de la paix' in zich meedragen". We begonnen rustig met een eerste 'semaine de la paix' begin mei, waarna we in juni nog enkele activiteiten plannen. Maar de focus ligt vooral op de voorbereiding van volgend schooljaar, waarvoor we een volwaardig programma willen uitwerken met lessen doorheen het hele jaar aangevuld met enkele (symbolische) acties en activiteiten. Ik ben heel blij aan dergelijk project te mogen meewerken, en ben volledig overtuigd van de grote impact die het project potentieel in zich heeft. Uiteraard is dit een werk van lange adem en van vele generaties, maar ik geloof dat dit project een belangrijke aanzet kan zijn.

Een eerste symbolische 'vredesweek' op school vond plaats van 11 tot 17 mei.

Activiteiten tijdens de pauzes

Eén van mijn dagdagelijkse bezigheden is het organiseren van activiteiten tijdens de speeltijd en de middagpauze. Voor de verschillende pauzes doorheen de week

stelden we een programma op met een variatie aan activiteiten. Een film op maandag, koor op dinsdag en vrijdag, input- of discussiemomenten rond een thema, of lofliederen zingen op donderdagmiddag.

Coaching René

Een andere belangrijke focus is het vormen en coachen van mijn collega René. Dit gebeurt natuurlijk in de eerste plaats door het dagdagelijks samenwerken. Daarnaast tracht ik ook regelmatig tijd te maken voor specifieke vorming. Zo werkten we al rond het plannen en organiseren van je persoonlijke taken en rond werkverdeling wanneer je samen met een collega werkt. En ook de computervaardigheden (vb. Word en Excel, maar ook tal van andere nuttige tools) worden bijgeschaafd. Het uiteindelijke doel is dat René na dit jaar het pastorale project in al zijn aspecten alleen kan dragen. En ik heb er het volste vertrouwen in dat dit zal lukken.

Allerlei

De voorbije maanden kregen ook heel wat 'kleinere' activiteiten of projecten vorm. Zo organiseerde ik een vorming voor de

catechisten van onze school, over de eigenheid van catechese en de rol van een catechist. Gedurende de vastenperiode organiseerden we een solidariteitsactie voor een brousse-school in Ourous, waarbij de leerlingen kledij, geld en schoolmateriaal inzamelden. En op Hemelvaartsdag tenslotte organiseerden we een halve dag met père Roberto met onderricht, eucharistie en ontspanningsactiviteiten.

De school in Ourous.

Op de dagen dat ik in het dispensarium was omwille van de politieke manifestaties in het stadscentrum werkte ik – naast het werk voor Sainte Marie – ook heel wat aan de website voor het dispensarium. Ik neem de lay-out en het systeem van de website voor mijn rekening, terwijl directeur Olivier de inhoud verzorgt.

Het leven op missie

Leven in Conakry

Dag na dag worden we meer en meer bewust dat “de wereld in Conakry” en “onze wereld in België” toch wel echt twee totaal andere werelden zijn.

Allereerst is er natuurlijk het klimaat. De vochtige hitte maakt werkelijk alles lastiger. We merken dat we minder energie hebben en veel sneller uitgeput zijn. Dit heeft een impact op allerlei kleine zaken. Dagdagelijkse dingen zoals het avondmaal koken vragen beduidend veel meer energie dan in België. We maken er dan ook een goede gewoonte van om in het weekend uitgebreider te koken, zodat we daar ook

nog één of twee keer op een weekavond van kunnen smullen. En de rest van de week beperken we het tot eenvoudige maaltijden.

Het andere klimaat zorgt ook wel voor een unieke natuur. Zaadjes ontkiemen hier enorm snel en groeien op slechts enkele dagen uit tot grote planten. Thomas experimenteert dan ook volop in de tuin: allerlei kruiden (voor bij het koken), groenten (met wisselend succes bij gebrek aan vruchtbare aarde) en ook twee bananenplanten (met hopelijk nog voor ons vertrek de eerste zelfgekweekte bananen).

Ook leerden we ons aanpassen aan een leven waarin ‘basisvoorzieningen’ eerder

variabel aanwezig zijn. Elektriciteit komt meestal 's avonds en 's nachts, met regelmatige onderbrekingen. Merkwaardig genoeg missen we elektriciteit praktisch niet, op het gebruik van onze frigo na dan. Bijgevolg proberen we doorheen de dag het aantal keren dat deze opengaat zoveel mogelijk te beperken. Een basisvoorziening die voor ons veel fundamenteeler blijkt is water. Gelukkig hebben we aan ons huis een waterreservoir die een buffer vormt voor als er geen water komt van de stad. Hierdoor gebeurt het slechts zelden dat we geen water hebben, maar als het gebeurt besef je al snel dat water toch wel het meest fundamentele is.

Een vrolijk kindje dat je enthousiast toejuicht op straat kan echt je dag goed maken.

Na contact met vrijwilligers van andere ngo's die in het binnenland werken, beseffen we meer en meer dat de stad Conakry een grote impact heeft op het soort missie dat we leven. Een missie in een kleinere stad of in een dorp moet echt een totaal andere ervaring zijn. Elke grote stad heeft z'n stress en moeilijkheden, maar de afwezigheid van degelijke organisatie bij het samenleven van twee miljoen mensen op beperkte oppervlakte zorgt toch wel voor een complexe situatie. De taxi's en minibusjes die zomaar beslissen om even midden op de hoofdbaan te stoppen om mensen te laten instappen zijn niet te tellen, met dagelijkse onnodige files tot gevolg. Altijd en overal is er toch enige chaos. Dag en nacht is er

lawaai. Tegelijk zorgt de aanwezigheid van zoveel mensen er ook voor dat een 'goeiedag' nooit ver weg is. En de keren dat een enthousiast kindje op straat een diepe glimlach op je gezicht doet toveren zijn ontelbaar.

De enorme impact van educatie

Tijdens de voorbije zes maanden van onze missie hebben we al enorm veel geleerd. Beetje bij beetje krijgen we meer inzicht in de Guineaanse samenleving, en trachten we zo te begrijpen waarom er zoveel misloopt in dit arme land. Steeds meer groeit het besef dat enorm veel terugkomt op een tekort aan educatie. Al voor ons vertrek beseften we dat we blij mogen zijn met de opvoeding en opleidingen die we konden genieten in België. Nu we hier in Guinee leven is dit gevoel alleen maar gegroeid.

Enorm veel moeilijkheden en schrijnende situaties worden veroorzaakt door een gebrek aan voldoende opvoeding. We beseffen het zelf meestal niet, maar veel zaken die wij heel erg vanzelfsprekend vinden zijn ons ooit aangeleerd. Ouders, leerkrachten, opvoeders of jeugdleiders hebben ons doorheen vele jaren enorm veel bijgebracht.

Een eerste voorbeeld hiervan beschreef Thomas al naar aanleiding van het project rond vredeseducatie. Maar ook op het dispensarium zien we voorbeelden hiervan. Ouders die nooit geleerd hebben wat 'gezond eten' is voor een kind, waardoor we naast de ondervoede kinderen ook erg veel slecht-gevoede kinderen moeten verzorgen. Ontzettend veel brandwonden bij kleine kinderen omdat ze rond en tussen de kolenvuurtjes waarop men kookt spelen, en niet geleerd hebben dat 'rond vuur spelen' gevaarlijk is.

Tenslotte nog twee voorbeelden uit het dagelijks leven. Het verkeer is een regelrechte chaos met onnodige opstoppen en veel verkeersslachtoffers tot gevolg, gewoon omdat chauffeurs niet geleerd zijn wat wel en niet kan of veilig is.

En op de markt zorgt een gebrek aan inzicht in vraag-en-aanbodmechanismen ervoor dat veel groenten en fruit weggeworpen wordt. Wanneer groenten overrijp zijn en dus snel de deur uit zouden moeten, blijft eenzelfde prijs gelden. Het resultaat is dat iedereen bij het kraampje ernaast versere groenten voor dezelfde prijs koopt, en uiteindelijk de groenten een dag later op de afvalberg terecht komen.

Dit alles is slechts een greep uit talloze voorbeelden. Het zijn stuk voor stuk heel kleine zaken die ons meer en meer doen beseffen dat langdurige ontwikkelings-samenwerking eerst en vooral via educatie moet gaan.

Ebola blijft duren

De ebola-epidemie blijft deel uitmaken van ons dagelijkse leven. We volgen de evolutie nauwgezet op, en het versterkt nog meer de hoogtes en laagtes van onze moraal. Ondanks een hoopvolle daling begin mei, zien we dat ebola jammer genoeg opnieuw terrein wint in Conakry.

Al vele maanden merkten we dat er minder mensen naar het dispensarium kwamen. Verschillende wilde theorieën over ebola zorgden ervoor dat men bij ziekte niet meer naar een gezondheidscentrum durfde te gaan. Het was dan ook schrijnend om te zien dat relatief makkelijk te behandelen aandoeningen ernstige vormen aannamen, gewoon omdat ze niet tijdig behandeld werden. Gelukkig zien we dat de patiënten stilaan toch terug de weg naar het dispensarium vinden.

De nodige waakzaamheid die we zowel in het dispensarium als in het dagelijks leven moeten bewaren kan soms wel doorwegen. Maar het is heel bemoedigend om te zien hoe onze Guineaanse collega's telkens present zijn, het aantal patiënten op het dispensarium terug stijgt, en de materiële hulp (beschermingsmateriaal) steeds concreter wordt.

Aan de ingang van het dispensarium wordt er met een thermoflash bij iedereen de temperatuur gemeten.

Half mei kregen we de kans om het ebola-behandelingscentrum van het Franse leger te bezoeken. Het was heel interessant, en tegelijk impressionant, om te zien hoe de ebola-epidemie aangepakt wordt.

Relatie moslims - christenen

In een tijd waarin religieus geïnspireerd geweld de media beheerst, is het hoopvol om in Guinee te wonen. Hoewel de meerderheid (85%) van de Guineanen moslims zijn, is er ook een belangrijke christelijke gemeenschap. Tussen beide gemeenschappen is er veel onderling respect en religieuze problemen komen hier dan ook niet echt voor. Het is bemoedigend om te zien hoe net de de hoofd-imam van Conakry samen met de aartsbisschop van Conakry aan de basis liggen van vredesgesprekken tussen verschillende etnieën. Een voorbeeld voor de rest van de wereld!

Bezoek uit Europa

De voorbije maanden werden ook opgefleurd door onze bezoekers. Eind februari kwamen de Fidesco-land-verantwoordelijken langs voor hun jaarlijks bezoek ter plaatse. Het werd een hele fijne, maar ook intensieve week.

Verder mochten we ook bezoek van onze familie verwelkomen: zus Caroline begin maart, en mama Mieke & zus Laureen begin april. Het valt moeilijk te beschrijven hoe fijn het was om familie zo dicht bij ons te hebben! Het geeft ongelooflijk veel nieuwe energie!

Pareltje...

Naast de vele schrijnende en triestige verhalen die we hier meemaken zijn er regelmatig ook regelrechte 'pareltjes': tekenen van hoop, kleine maar zeer sterke lichtpuntjes. Op het einde van ons missierapport willen we graag zo'n pareltje met jullie delen.

Op het einde van de dag loopt het dispensarium leeg en uiteindelijk blijft enkel het personeel nog achter. Meestal vertrekken ook zij snel, waarna enkel de Fidesco-vrijwilligers overblijven. Op een dag zagen we alle vrouwen van het personeel één van de binnenkoeren verlaten, net alsof we net een vergadering gemist hadden. Snel gingen we vragen welke vergadering we misschien vergeten waren. Dokter Cécile (hoofddarts van het dispensarium) en Janne (hoofd van de materniteit) legden ons uit dat het om een maandelijkse vergadering gaat van het vrouwelijk personeel. In Guinee is iets zoals sociale zekerheid helemaal onbestaande, en dus hebben deze vrouwen zélf een sociale zekerheid onder elkaar georganiseerd. Elke maand staan ze hiervoor een deel van hun (zo al zeer bescheiden) loon af, om dan te bekijken wie een extra duwtje krijgt naar aanleiding van een geboorte, ziekte, overlijden of huwelijk in de familie. Wat een mooie solidariteit!

Ons missiejaar gaat razendsnel vooruit, en we kijken nu al uit om over 3 maanden meer van onze ervaringen met jullie te kunnen delen!

Wontanara!

Kerlijn & Thomas

Groepsfoto met de werknemers van het dispensarium.

Steun onze missie; word peter/meter

Wie wil kan onze missie ook financieel ondersteunen met een maandelijkse of eenmalige gift. Vanaf € 10 per maand (of eenmalig equivalent) bezorgt Fidesco jou ons 3-maandelijks missierapport, waardoor je ons avontuur van nabij kan volgen en meebeleven. 'Kleine giften' bestaan niet, we zijn dankbaar voor elke steun.

Steunen kan op:

Fidesco België

IBAN: BE76310065020095

BIC: BBRUBEBB

Vermelding: Thomas en Kerlijn

In België is uw gift fiscaal aftrekbaar vanaf €40 per jaar. Ook uw steun in de vorm van gebed appreciëren we ten zeerste!

